

HETEROSEKSÜELLERİN OĞULLARI

Nadir Sönmez

Karakterler

Mehmet, 30'larının başında

Bruno, 40'larının başında

Quentin, 50'lerinin başında

I

Mehmet'in Paris 9. Bölgede yer alan dairesi.

Kendi kendine konuşur. Ayna karşısında olabilir.

Mehmet: Çok kastım. Erkekliğimle ilgili kompleksliymişim gibi oldu. Salmam lazım.

Selam, gel, gel.

Gereksiz neşeli.

Merhaba. Hoşgeldin.

Karşılama cümlesi tamam. Sempatik tavırlar işlemiyor ama. Rahat ve seksi gözükeyim, biraz da mesafeli .

Merhaba. Hoşgeldin.

Fena değil. Hadi bir daha. Surat asmak yok. Erişilebilir durayım ama ucuz da değil.

Merhaba. Hoşgeldin.

Enerjim Türk olabilir. Hoş bence. Bakışım Fransız olsun ama. Doğu alçakgönüllülüğü katmadan.

Merhaba. Hoşgeldin.

Aksanım doğal kalabilir. Anlaşılmayacak kadar değil ama çakma Parisli gibi de duyulmasın.

Merhaba. Hoşgeldin.

Oldu gibi. Daha az entelektüel bir ton.

Merhaba. Hoşgeldin.

Süper.

Merhaba. Hoşgeldin.

Kapı çalar.

Quentin'in Paris 6. Bölgedeki terapi odası.

Mehmet: Grindr'dan yazdım. Onun fotoğrafını kullanan sahte bir hesap çıkabilirdi ama içten içe gerçekten o olduğuna inanıyordum. Cevap verdi. Kibarlık prosedürü gereği, kalıplaşmış bir giriş yazışmasından geçtik. Pornografik bir proje üzerine çalıştığımı söyledim kısaca ve sohbet etmek için bir şeyler içebilir miyiz diye sordum. Stres yaptım bir taraftan çünkü insanlar hep aynı tip sorularla darlamışlardır adamı muhtemelen. Turn off olmasından korktum. Tanışma uygulamalarını kullanmak anksiyete yapıyor zaten bende. Kendimi tanımadığım ve benden çekici fotoğrafları olan yabancılarla gizli bir rekabete girmiş gibi hissediyorum. Sürekli bir tehdit hali. Başarmak için iyi bir zaman yönetimi uygulamak ve şanslı olmak lazım. Konuştuğum adam entresan bir tipin ona mesaj atmasıyla birlikte bana olan ilgisini yitirebilir. Öyle bir durumda, hâlâ cevap beklediğine dair bir işaret gönderirsen, hemen ısrarcı biri gibi algılanıyorsun ve oyunu kaybediyorsun. Üstelik bir de konuştuğum adam Bruno'ydu yani. Neyse ki teklifime sıcak baktı ve müsait olduğunu söyledi. Bir kaç saat sonra da bana geldi.

Quentin: Yanıyor ortalık.

Mehmet: Gittiğim en komik psikologsunuz. Sayıları da var baya.

Quentin: Güvenebileceğim bir karşılaştırma olmadı bu. Onlara şaka yapma fırsatı tanımayan sizdiniz belki de.

Mehmet: Ya da siz iltifat kabul edemiyorsunuz.

Quentin: Çıplak mıydınız kapıyı açtığınızda?

Mehmet: Lütfen Mösyö. Profesyonel bir görüşmeydi diyorum.

Quentin: Çekingen takılacak haliniz de yok.

Mehmet: Sorun da o çünkü özellikle başlarında kontrolümü kaybettim biraz. Filminde oynamak için casting görüşmesindeymişim, o da benim potansiyelimi tartıyormuş gibi geldi. Farkındaydı gergin olduğumun ve gevşememi istiyordu. Hoşgörülü bir gülümseme yüzünde, yumuşak bakışlar, sanki söylediğim saçmalıkları tolere ediyormuş gibi. Bas bas bağıriyordu ondan daha genç olduğum. Aldırmaz hallerinin yanında fazla düzgün kaçıyordum, beni değerli yapan her şeyin zıttıymış gibi geliyordu gözüme. Eğitimim, sanatsal başarılarım, nezaketim...

Quentin: Başkasının iyi yönleri sizinkileri yok etmez ki.

Mehmet: Onunkiler benimkilerden daha iyi gibi.

Quentin: İdealize ediyorsunuz diyelim.

Mehmet: Öyle, "öteki"ye duyulan hayranlık meselesi, biliyorum, ama bir şey değişmiyor. Beni sakinleştirmeye çalışması da dengemi bozdu.

Quentin: İyi olmanızı önemsemesi tatlı bir davranış.

Mehmet: Kendiliğimden öyle olmadığımı hatırlatıyor bana.

Sessizlik.

Mehmet: Transparan gibiydim. Bütünüyle görüyordu sanki beni.

Quentin: Evet.

Mehmet: Her şeyi serbest bırakıyordu ve kim olursam olmama müsaade ediyordu. Özgürdüm onlayken.

Quentin: Pozitif bir şey.

Mehmet: Neden?

Quentin: Değil mi sizce?

Mehmet: Bunlar tıkanmış bir insanın ihtiyacı olan şeyler.

Quentin: Nedir bu insanın cinsiyeti?

Mehmet: Kimin?

Quentin: Tıkanmış olanın.

Mehmet: Benim.

Quentin: Kendinizden bahsederken cinsiyetinizi dile getirmiyorsunuz. “Bunlar tıkanmış bir adamın ihtiyacı olan şeyler.” diyebilirdiniz.

Mehmet: Doğru bir saptama. Dilbilimsel.

Quentin: Bana tesadüfi bir tercih gibi gelmiyor.

Mehmet: Yakalandım.

Quentin: Neden kaçınıyorsunuz bu kelimedenden?

Mehmet: Kendimden erkek diye bahsetmek zorluyor beni. Tanımına uymuyormuşum gibi geliyor.

Quentin: Neyiniz eksik?

Mehmet: Bilmem. Çok seviyorum erkekleri.

Quentin: Evet.

Mehmet: Erkek seksi. Güçlü.

Quentin: Evet.

Mehmet: Eşcinsel öyle değil. Zayıf.

Quentin: Bunlar kişisel çağrışımlar.

Mehmet: Ve eliřkililer. İkisini birden olmak zor benim için.

Quentin: Erkek, beden benim için. Eşcinsel ise kültür.

Mehmet: Bunlar politik çağrışımlar.

Quentin: Herkes elindekini ortaya koydu.

Mehmet: Erkekliğimle ilgili bir kompleks mi var bende acaba?

Quentin: O gün nasıl vakit geçirdięinizi anlatmaya devam edin bana. Bu sefer kendinizden insan değil, erkek ya da adam diye bahsedin ama.

Mehmet: Rezil oluyorum.

Quentin: Deneyin.

Mehmet: İşte meşhur Bruno'yle birlikteydim ve kendimi zgr hissediyordum. Benim nasıl bir adam olduğumu...

Mehmet'in konsantrasyonu bozular. Güler.

Güzel çıkmıyor ağzımdan.

Quentin: Tek bir söylenme řekli yok. Kendinizinkini keřfedin.

Mehmet: Amerikalı gibi konuřtunuz.

Quentin: Hadi.

Mehmet: Onlayken kendimi zgr bir erkek gibi...

Mehmet güler. Kızartır.

Quentin: Ne oluyor?

Mehmet: Bilmiyorum. Yabancılaştıım.

Quentin: "Herif" diyerek denemek ister misiniz?

Mehmet: Hayır. O daha zor.

Quentin: Ben bir herifim. Gördünüz mü? Çok basit.

Mehmet: Söylemeye alışkınımışsınız gibi geliyor kulağa.

Quentin: Benim için de zordu. Pratik yaptım.

Duraklama. Quentin'in gözleri dolar gibi olur.

Mehmet: Bir sonraki seans deneyebilir miyim?

Quentin: Hayır. Daha çok vaktimiz var bugün.

Mehmet: Merhaba. Hoşgeldin.

Bruno: Teşekkürler, Bruno ben.

Mehmet: Mehmet. Memnun oldum.

Bruno: Ben de öyle, teşekkürler davet ettiğin için. Mehmet.

Mehmet: Ben teşekkür ederim geldiğin için.

Bruno: Hazır müsaitim, fırsattan istifade edeyim dedim. Her allahın günü olan bir şey değil büyük sanatçıların benle iletişime geçmesi

Mehmet güler.

Mehmet: Nasıl geldin?

Bruno: Yürüyerek.

Mehmet: İyiymiş.

Kısa duraklama.

Bruno: Les Halles tarafında bir arkadaşımıydım, Montorgueil sokağında yukarı çıktım işte. O taraftan buraya gelirken sokaktaki insan profili değişiyor, seviyorum onu görmeyi. Bir sürü ibne de geçip gidiyor, arananlar var bu saatte. Kesenler oldu falan. Hoşuma gitti benim de tabii.

Bruno güler.

Yürüdüm, bakındım, işle ilgili birkaç meseleyi düşündüm... Öyle yani. Köşede restoran var ya Nikkei mutfağı yapan, arada bir geliyorum oraya. Semtine aşınayım yani.

Mehmet: Denedim orayı yakınlarda. Suşi yedim.

Bruno: Nefis.

Mehmet: Evet. Japon suşilerinden daha büyük geldi parçalar. Daha gevşeklerdi, koyvermiş gibi.

Bruno güler.

Bir şeyler anlatmayı seven bir garson kız vardı. Japon diasporasının tarihinden ve Peru'nun gastro-politikasından bahsetti. Bir taraftan onu dinliyordum, bir taraftan da tabağıma bakıyordum. Latin Amerika coğrafyasının karakteri gözüküyordu yemekte, garipti.

Bruno: Flört ediyormuş senle.

Mehmet: Şekerdi valla. Hikayeleri müşterilerde etki yaratınca seviniyordu. Takdir ettim sürekli aynı şeyi anlatmaktan bıkmamasını.

Bruno: Aynen. Rutinle arayı iyi tutmak lazım.

Mehmet: Kimsenin kaçıışı yok.

Duraklama.

Bruno: Nasıl geçiyor günün?

Mehmet: Okudum biraz. Bu kadar kolay görüşebilmeyi beklemiyordum. İyi ki buradasın.

Bruno: Spontanelik işte.

Mehmet: Teşekkür ederim geldiğin için.

Bruno: Ben teşekkür ederim davet ettiğin için.

Mehmet: Demin demiştim zaten, değil mi?

Bruno: Sıkıntı yok. Evin güzelmiş.

Mehmet: Benim değil.

Bruno: Peki.

Mehmet: İstanbul'daki bir kültür kurumu Venedik'teki sergiye hazırlanmam için tuttu burayı.

Bruno: Bekâr mısın?

Mehmet: Evet.

Bruno: Gay kerhanesine geldim yani.

Bruno güler.

Mehmet: Yalnızlık ve çok eşlilik bazen paralel gidiyor.

Bruno: Normal, geçici bir süreliğine burdaymışsın madem. Sevdin mi şehri?

Mehmet: Çok. Burda okumuştum zaten, iyi bildiğim bir yer.

Bruno: Acayip olmuştur geri dönmek.

Mehmet: Müthiş oldu. Gay geçmişini seviyorum Paris'in. Yaşadığım şehirde erkek erkeğe takılan bir mahalle olması heyecanlandırıyor mesela beni.

Bruno: Marais'yi çok seviyorsan "ortamdan" diye damgalanırsın, bugünlerde pejoratif bir şey, haberin olsun.

Mehmet: Biliyorum. Bu straight acting takılanların kibirine pek gelemiyorum. Evet, eğer çok bağlanırsan bu mahalleye, reçetesi belli bir getto hayatı sürdürme riskin var, doğru.

Bir dönem orada partileyip, sonra hayatlarının başka bir evresine geçen insanları da anlıyorum. Ama yalnız takılanları bu kadar benimseyen başka bir ortam da görmedim. Bu iyi bir artısı bence.

Bruno: İstanbul'a dönmeden alabildiğine kalp kırmak istiyorsun yani.

Mehmet: Egoya iyi geliyormuş, öyle duydum.

Bruno güler.

Bruno: İstanbul da kopuyor. Eski sevgilimle Taksim'de bir kulübe gitmiştik, sabah 6'ya doğru, insanlar daha yeni geliyordu. 7'de dolmuştu içerisi.

Mehmet: Cheeky.

Bruno: Evet. Oryantal nağmeli bir house çalışıyordu DJ. Süperdi. Bir kaç tip vardı kaslı. Ama genelinde doğal vücutlu, kıllı, hafif göbekli adamlardı. Avrupa'nın her yerinde artık aynı plastik vücutlar var, o tipik görüntüden uzaktı manzara. Çok gülüyorlardı, o dikkatimi çekti. Gerçekten eğleniyorlardı yani. Millet artık gay kulüplere felekten bir gece çalayım niyetiyle değil de kessinler diye gidiyor daha çok, arzulandığından emin olmak için. Pistteki bütün Türkler mutlu. Bunların hepsi ex atmış demiyordum bakınca, gündelik hayata dair bir şey gibiydi daha çok, otantikti.

Mehmet: Hafta içi çalışırken eşcinselliklerini saklamak zorunda olan tipler onlar. Cinsel olarak çekildikleri cinsiyete mensup insanlarla flört edebilmek için tek şansları. Bir hetero için sıradan olan bir şey onlara lüks. Tadını çıkarıyor onlar da.

Bruno: Onlardan biri değilmişsin gibi söyledin.

Mehmet: Benim gay olduğumu herkes biliyor.

Bruno: Okey.

Mehmet: Kulübün gediklileri onlar. Hafta sonu arkadaş gruplarıyla buluştuklarına seviniyorlar. Sosyalleşme vakitleri.

Bruno: Biraz küçümseme var sanki.

Mehmet: Öyle tabi. Ben onları beğeniyorum ama onlar beni beğenmiyor çünkü.

Mehmet güler.

Bruno: Kültürlü olman korkutucu geliyordur. Herkeste bilme arzusu yok. Ayrıca cinsel yönelimlerini açıklayacak kadar cesur değilmiş senin gibi, kendin söylüyorsun.

Mehmet: Teşekkür ederim, iyi geldi bunu duymak. Bir şey içmek ister misin? Türk kahvesi yapayım mı?

Bruno: Nasıl oluyor?

Mehmet: Espresso boyunda ve tadı sert.

Bruno: Başka kahve yok mu?

Mehmet: Var, espresso makinesiyle de yapabilirim.

Bruno: Makineden tercih ederim o zaman.

Mehmet: Hazır gelmişken yeni bir şey denemiş olurdun.

Bruno: Oldu, Türk kahvesi alayım öyleyse.

Bruno güler.

Mehmet: Israr ettim diye mi?

Bruno: Yok, deneyeyim, kaybedecek bir şey yok.

Mehmet: Böyleyim ben. İnsanları istediğim şeyi yapsınlar diye zorluyorum. Makineyle hazırlıyorum hemen.

Bruno: Boşver. Almayayım en iyisi kahve. Sabah içmiştim.

Mehmet: Tamam. Nasıl istersen.

Bruno: Bazı insanların liderliğe ihtiyacı var. İyi bir özellik de olabilir söylediğin.

Mehmet: Profesyonel bir bağlamda, evet.

Bruno: Şu an hangi bağlam oluyor?

Bruno güler.

Mehmet: Biz mi?

Bruno: Sen ve ben.

Mehmet: Evet. Tabii ki. Pardon.

Bruno: İnsanları domine etmen her zaman sorun olacak diye bir şey yok yani.

Bruno güler.

Mehmet: İş konuşmak için buradayız tabii ki. Affedersin. Ne ikram edebilirim sana?

Bruno: Rahat olabilirsiniz ya. Resmi bir adam değilim.

Mehmet: Evet.

Bruno: Relaks.

Mehmet: Elimden geleni yapıyorum. Beni ilk defa görüyorsun ve hakkımda hiç bir fikrin yok. Halbuki ben sana dair bir şeyler biliyor gibiyim.

Bruno: Kamera önünde sikişiyorum, aynen. Yani?

Mehmet: Aynı seviyede değiliz demek istedim. Senin keyfinin yerinde olması doğal. Bana rahatlamamı söylemek kolay senin için.

Bruno: İsteddiğini yap, içinden geldiği gibi davran. Kasılman için hiç bir sebep yok, onu diyorum.

Mehmet: Çekingenliğimle sıktıysam seni affedersin.

Bruno: Kendin olduğun için özür dileme artık. Herkesin güvensiz olduğu konular var.

Bruno güler.

Mehmet: Izdıraplar içindeki bir sanatçyım ben.

Bruno güler. Mehmet de güler.

Bruno: Sakso çekeyim mi sana?

Mehmet: Konuşurken ne zaman ufak bir anlaşmazlık yaşasak, hemen geride bırakıyordu ince bir şekilde, sohbeti akıtmaya devam ediyordu. Ambiyansın dostane kalmasını sağlıyordu. Benim insanlarla konuşurken kusurlarımı çabucak açığa çıkarmak gibi bir alışkanlığım var, onlara uymuyorsam hemen kaçınılar diye. Kendime karşı sert olmama izin vermiyordu. Laflarıyla bana destek çıktığını hissetmeyi sevdim, ama insan ilişkilerini böyle kolaylıkla yürütmesini de kışkırdım. Kafası karışık biri değildi.

Pause.

Tanıştık sadece. Hafiflemek istiyorum. Sadece bir kere gördüğüm bir adamla ilgili yoğun hislerimi analiz ederek harcamak istemiyorum zamanımı.

Quentin: İnsansınız.

Mehmet: Hani öyle demek yoktu.

Quentin: Ben sadece hoşlandınız diye düşünmüştüm. Gay erkeklerin porno starlarından etkilenmesi adettendir diyecektim size de. Aşık olduğunuzu bilmiyordum.

Quentin güler.

Mehmet de güler.

Sessizlik.

Quentin: Hadi. Söyleyin. “Ben bir adamım”.

Mehmet: Size karşı çıkmak için demiyorum ama başaramayacağım.

Quentin: Niye?

Mehmet: Bu kelimeyi söylerkenki sesimi duymak istemiyorum.

Quentin: Evet.

Mehmet: Ne zaman terapi çerçevesinde yararlı sayılacak bir istikamete yönelsem, bana nezaketle eşlik ediyorsunuz, hoşuma gidiyor.

Quentin: Mesleğimi anlamaya çalışmanızı takdir ediyorum. İlerleme yöntemime saygı göstermenizi de.

Mehmet: Konudan sapmama izin veriyorsunuz.

Quentin: Parantezlere bir itirazım yok. Doğrusal bir konuşma içinde olmak zorunda değiliz.

Mehmet: Benleyken varmak istediğiniz bir yer yok yani.

Quentin: Danışanlar bir travmalarıyla yüzleşeceklerini hissettikleri zaman sık sık terapistleriyle oyun oynamaya girişirler. Hassas bir ruh halindedirler ve dikkatlerini dışarıya yönelterek rahatlarlar. Size acı veren anılarınızdan uzaklaşmak en doğal hakkınız. Onlarla ilgilenmek için hiç acelemiz yok.

Mehmet: Söylediđiniz bende Hollywood kafası yaptı.

Quentin: Erkek derken sesinizde hoşunuza gitmeyen şey ne?

Mehmet: Çocuk gibi çıkması.

Quentin: Evet.

Mehmet: Karizmam çiziliyor.

Quentin: Evet.

Mehmet: Anneler evde yokken ruj sürerdim.

Quentin: Evet.

Mehmet: Gizliden gizliye kadın olmak istiyor değilim. Travestiliđe merakım vardı sadece.

Quentin: Bazen gündelik hayatta olmadığımız neyse, ona dönüşmek isteyebiliriz. Size inanıyorum.

Mehmet: Makyaj yapınca tavrım da değişıyordu. Daha ahenkli jestler yapıyordum. Rahatlatıyordu. Sonra gerçek hayatta da öyle davranmanın yasak olmadığını idrak ettim. Makyajı bıraktım sonra.

Quentin: Cinsiyetlere has davranış kodu diye bir şey olmadığını gördünüz.

Mehmet: Grindr jargonunda “kendiyle barışık” dediğimiz şey.

Quentin: Evet. Daha özgür oldunuz.

Mehmet: Ama daha az erkek.

Quentin: Hmm.

Mehmet: İstiyor musun gerçekten?

Bruno: Komiksin cidden.

Mehmet: Niçin?

Bruno: Pornocuyum diye hoşuma gitmeyen şeylere müsamaha etmiyorum.

Mehmet: Korktum açıkçası.

Bruno: Dert değil. İyi gelir. Güzel yalarım ayrıca.

Mehmet: Biliyorum. Bir sürü filmini izledim.

Bruno: Çıkar sikini bana.

Mehmet: Erekte olmadım.

Bruno: Beğenmedin mi beni?

Mehmet: Hayır. Ondan değil.

Bruno: Ağzımda kaldırırsın. Severim. Hadi. Çıkar.

Mehmet: Cazip geliyor.

Bruno: Merak etme. Sonra konuşuruz işi. Daha iyi konsantre oluruz hem.

Mehmet: Benden tahrik olacağını tahmin etmemiştim.

Bruno: O niye?

Mehmet: Paris'teki en seksi adamlarla yatıyorsun.

Bruno: Ödeme yapıyorum onlara.

Mehmet: Fark etmez.

Bruno: Para vermesem benle yatmayacak olanlar var bir sürü.

Mehmet: Benden daha deneyimlisin.

Bruno: Sende de az kaşar değilsin gibi.

Mehmet güler.

Mehmet: Bir şey içmek istemediğinden emin misin?

Bruno: Suyunu istiyorum.

Mehmet güler.

Mehmet: Stilini sevdim. Sokak tarzı ama maço değil.

Bruno: Teşekkürler. Yakışıklısın sen de.

Mehmet: Özgüvenlisin ama caka satmıyorsun.

Bruno: Yaşlı mı diyosun yani?

Mehmet güler.

Mehmet: Ben de çok genç sayılmam.

Bruno: Yarışta mıyız hayrola?

Kısa duraklama.

Mehmet: Teşekkür ederim geldiğin için.

Bruno güler.

Mehmet: Etkileniyorum senden. Teklifin gururumu okşadı.

Bruno: Kabul edip onay vermen yeterli.

Mehmet: Senin görüntülerinin karşısında çok boşalmışlığım var.

Bruno: Teşekkürler.

Mehmet: Senle projem hakkındaki düşüncelerini öğrenmek için iletişime geçtim gerçekten.

Bruno: Merak ediyorum. Taşakların doluyken iyiyken öyle, şimdi de konuşabiliriz.

Quentin: Eşcinsel olduğunuz için kendinizi diğer erkeklerden daha aşağı mı hissediyorsunuz?

Mehmet: Evet.

Quentin: Ya da daha üstün mü?

Mehmet: Bazen de öyle.

Mehmet güler.

Quentin: Öte yandan onlardan biri olmak da istiyorsunuz.

Mehmet: Terapinin sonuna mı geleceğiz söyleyebilirsem?

Quentin: Söylemeye direnç gösterme sebebinizin terapiye devam etmek olduğunu sanmıyorum.

Mehmet: Erkek olmayı ve bunu söyleyebilmeyi isterdim.

Quentin: Gerçekten mi?

Mehmet: Evet.

Quentin: Ya bu sizi kendinizi yegane görmekten alıkoyarsa?

Mehmet: O zaman kalsın.

Mehmet güler.

Quentin: Seksi olmasının yanısıra, erkek kavramı anonim de aynı zamanda. Kendinizi cinsiyeti diğerlerine benzeyen biri gibi görmeye hazır mısınız?

Mehmet: Korktum şimdi.

Mehmet güler.

Quentin: Tekrar deneyin.

Mehmet: Ben bir erkeğim.

Sessizlik.

Quentin: Nasıldı?

Mehmet: Ameliyat olduktan sonraki yeni hayatını göğüslemeye çalışan bir transeksüel gibi hissediyorum kendimi. Halbuki hep erkektim.

Quentin: Evet.

Mehmet: Yok. Çocuktum.

Quentin: Evet.

Mehmet: Nefret ediyorum aynı anda hem çocuk hem de erkek olmaktan.

Duraklama.

Terapi odasında her lafın bir itiraf gibi duyulmasından da nefret ediyorum. Bu kadar karmaşık bir insan değilim. Kendini keşif triplerine girmek istemiyorum.

Quentin: Bu kadar karmaşık bir adam değilsiniz.

Mehmet: Niye düzelttiniz yine?

Quentin: Kendinizi insandan önce erkek gibi görmeniz sizin için daha sağlıklı. Cinsiyetinizden utanmanızın böyle kolay olduğu bir çağda ona sahip çıkmanız gerek.

Mehmet: Size sikinizi çıkarın desem yapacaksınız yani.

Quentin sikini çıkarır.

Duraklama.

Mehmet cep telefonunu çıkarır. Quentin'in bir fotoğrafını çeker.

Duraklama.

Quentin: Instagrama koymazsanız umarım.

Mehmet: Cinsel organ gözüken fotoğraflar konamıyor.

Quentin: Çektiğimize mi bakıyorsunuz?

Mehmet: Hayır. Bruno mesaj atmış.

Quentin: Meşgul etti sizi.

Mehmet: Çok uzun yazmış.

Quentin: Ve?

Mehmet: Mutluyum.

Quentin: Evet.

Mehmet: İlgileniyor benimle.

Quentin pantolonunu indirir. Sapık bakış.

Quentin: Sizi isteyenler iki etti.

Mehmet şaşırır ama olağan davranır.

Mehmet: Marilyn Monroe gibi hissettim.

Quentin: O bir erkek değil.

Mehmet: Latife yapıyorum. Bilerek dedim.

Quentin: Aynı şakayı bir erkek bulup yapın.

Mehmet: Bilmem. Jude Law. Aynı etkiyi yapmıyor.

Quentin: Tekrarlayın söylediğinizi.

Mehmet: Jude Law gibi hissettim.

Quentin: İşte böyle.

Mehmet: Komikliği gitti.

Quentin: Aynen öyle. Eşcinselliğinize gülmeyin. Bir kadınmışsınız gibi şakalar yapmayın. Bu baskılanmış gay refleksi. Siz öyle değilsiniz. Kendini kabul eden birisiniz.

Mehmet: Hollywood.

Quentin: Çok fena analiz yapıyoruz şu an. Tahrik oldum. Yardım edeyim size hadi. Bir soru sorun.

Mehmet: Neden zorlanıyorum erkek olduğumu söylerken?

Quentin: Ergenlik çağında ses telleri ve ses değişime uğrar. Ergen erkek bu yeniliğe uyum sağlamak ve iç dünyasını diğer insanlara artık farklı bir sesle aktaracağını kabul etmek zorundadır. Bu ses sıklıkla eskisinden kalındır. Dış dünyayla ilişki kuran aracı değişime uğramıştır. Bu dönemde, özellikle eşcinsel ergenler için karmaşık bir psikolojik süreç söz konusudur, çünkü genç kızlara ilgi duyan akranları gibi olmadıklarını fark etmişlerdir bir kere. Onlardan farklı oldukları halde aynı fiziksel dönüşümlerle karşılaşmayı garipseler. Bu karmaşıklık yüzünden bazı gay ergenler vücutlarındaki değişime direnç gösterir ve erkeklığe özgü olanı benimsemeye zorluk yaşarlar.

Mehmet: Sonra da top olurlar.

Quentin: Sizi anlatıyorum. Siz top değilsiniz. Bir sanatçısınız ve profesyonel çevreniz marjinaleri ayrıcalıklandırıyor. Ayrımcılıkların tersine döndüğü bir yerdesiniz. Maskülen bir gay olmanız efemine meslektaşlarınızda kıskançlık uyandırabilir ya da sizden pasif bir tutum tutturmanızı isteyen kadınlar tarafından baskılanabilirsiniz. Öte yandan vücudunuzun isteği başka. Belki de size hoyrat gelen bir şekilde ifade etmek istiyor kendini. Cinselliği konusunda kafası karışık bir ergen, sesi daha önce hiç duymadığı kadar kalın çıkmaya başlayınca korkabilir. Çocukluk davranışlarını ve sesini muhafaza ederek kendini korumaya alabilir. Bir zamanlar çocuk olduğu bir vücutta artık yetişkin olduğunu idrak etmek, her yiğidin harcı değil.

Mehmet: Erkeğim diyebilirim daha az kırılğan olacağım. O zaman kim bana aşık olsun?

Quentin: Ne yazmış mesajda?

Mehmet Bruno'nun mesajını okur.

Mehmet: Selam bello. Seninle tanışmak güzel bir sürpriz oldu. Yeni biriyle konuşurken, geçmişteki deneyimleri kısaca özetlemek gerekiyor. Bu tarz kırılmış hayat hikayelerine rengini veren,

o dönemin baskın duygularının anısı. Yani geçmiş çarpıtılıyor ve kişi kendini yanlış takdim ediyor. Bir insanın fiziksel yakınlığı ise ona dair anlatabileceklerinden çok daha fazlasını söyler. Dün birbirimize hayatlarımıza dair çok detay vermediğimiz için mutluyum. Seni yaşamayı ve alışkanlıklarını öğrenmeyi, hikayelerini dinlemeye yeğlerim. Belki de sana bir liseli gibi geliyordur, böyle şeyler söylemek için aceleci davrandığım için. Çok ani olabilir. Ama artık romantizm gurularının tavsiyelerine göre davranan ve hislerini açığa vurmadan önce bekleyen insanlarla dolu bir dünyada yaşamaktan bıktım. Bir ilişkinin ömrü, başlarında ihtiyatlı davranarak uzatılamaz. Bu kendimizi geleceği kontrol edebildiğimize inandırmak için kullandığımız bir illüzyon. Ölüm korkusu aşkın önüne geçemez. Bir adamdan gerçekten hoşlandığımı tek seferde anlayabilecek kadar çok yaşadım. Seninle yatmak harikaydı ama bana bu lafları ettiren artan serotonin salınımım değil. Harika bir tıpsın. Kısa süreliğine burdasın, o yüzden en iyisi dolaysız olmak. Seni her mümkün olduğunda görmek isterim ve sen de bu isteği paylaşıyorsan çok mutlu olacağım.

Quentin: Siktir. Karşılıklıymış. O da sizden hoşlanıyor.

Mehmet: Hiç bir Cezayirli'yle problem yaşadın mı Fransa ve Cezayir'in karmaşık tarihi yüzünden?

Bruno: Karmaşık tarih. Sevdim bu formülü.

Mehmet: Hassas tarih.

Gülerler.

Bruno: Neden sordun?

Mehmet: Burada öğrenciyken Ermeni bir adamla görüşüyordum. Ben sevgili olalım istiyordum, o fuck body gibi takılmayı tercih ediyordu. Biraz mesafe aldım öyle olunca. Uzaklaştığımı görünce benle bir ilişki hayal etmeye başladı. Gelecekte güzel anılar biriktirmiş yaşlı bir çift olacağımızı anlatıyordu mesela. Kısaca sürekli sınırlarımızı belirleme problemi yaşadık aynı Türkiye ve Ermenistan gibi.

Mehmet güler.

Memleketlerimizin tarihi aramızda duruyordu. Kendi halkımızın, diğerinin kafasındaki imajını yenilemeye ve önyargılarını kırmaya çalışıyorduk. Kendi ülkemizin onurunu kurtarmaya da uğraşıyorduk bir taraftan. Bunları şimdi daha açık görebiliyorum. O dönem kökenlerini umursamıyormuş gibi davranıyordum. Bireyler arasındaki ilişkilerin politik meselelerin ötesinde olduğunu iddia ediyordum. Halbuki ona özellikle iyi niyet gösterme arzusunda'ydım hep, muhtemelen Ermeniler'e karşı içten içe suçluluk hissettiğim için.

Bruno: Ya da fobin vardı.

Mehmet: İkisi de belki.

Bruno: Biriyle cinsel gerilimi sürdürmek için anlaşmazlıkların olması fena olmuyor aslında. Bir birinize kardeş olduğunuzu ispatlamaya çalışırken ilişkinizi sürdürmeniz zor olmuştur. Ensest fanteziniz varsa bilemem tabi.

Mehmet: Kimin yok ki?

Gülerler.

Mehmet: Perspektifini sevdim.

Bruno: Derin mevzu açtın. Seviyeye uyum sağlamaya çalışıyorum.

Mehmet: Benim hikayemin sendeki karşılığı ne diye merak ettim. O yüzden Cezayirliyle ilgili soru sordum.

Bruno: Kendi deneyimlerinle paralellik kurmanı anladım, belki düşüncende haklısındır ama ben olayları böyle yaşıyorum. Bir adamla sohbet ederken bir ton şey söylüyor hayatıyla ilgili, Cezayirli biriyle yatmışsam da onun geçmişine dair bir şeyler öğreniyorum haliyle, devletlerin eylemlerinin bireyler üzerinde sonuçları olduğunu da kabul ediyorum doğal olarak, ama ben kimyam tuttu mu diye bakıyorum insanlarla'yken, ırklarına takılmıyorum.

Mehmet: İş düzleminde peki?

Bruno: Yani?

Mehmet: Mağriplilerle çektiğin bir sürü film var. Politik arka planlar yüklediğini düşünmüyor musun?

Bruno: Pek değil, hayır. Oyuncularım banliyöde büyümüş adamlar ve şehirde bulması zor bir erkekliğin timsali gibiler. Kültür insanları inceltiyor sonuç olarak. Kötü diye demiyorum, öyle sadece. Paris'te çekici bir karizması olan bir sürü seksi adam bulursun, eyvallah. Ama mesele tavırlar, testosteron seviyesi. Benim adamlar yürümeyi uyuşturucu satıcılarıyla dolu sokaklarda öğrenmiş, her tarafta arabalar yanarken. Spor salonunda istediğin kadar kas yap, bütün çocukluğu boyunca dayak yemiş, şehre gelirken RER'e binen bir herif kadar sert olamazsın. Hayvani adamlar bunlar.

Bruno güler.

Mehmet: Enerjileri pornonun gerekliliklerine uyuyor, katılıyorum sana. Ama Cezayirlileri, pasif Fransızları siken sert sikici aktif pozisyonuna koyunca, tarihteki rolleri de tersine çevirmiş oluyorsun. Böylece iki halkı da memnun etme şansın var. Fransız vücudunu Cezayirliye teslim ediyor özür dilemek için, Cezayirli de yükünü boşaltıp oç alıyor.

Bruno: Hayır. Pratik bir sebebi var sadece bunun. Bu Arap adamların hepsi götten vermek istemeyen hetero tipler. Ben de mahalle erkeğini alıp, dominant erkek figürü yapıyorum filmlerimde.

Mehmet: Niyetinin söylediğin gibi olduğundan eminim, ama ben de sana dünyaya sunduğun bu ürünlere dair, yapılabilecek yorumları söylüyorum. Cezayirli bir izleyici kendi milletine o kadar acı çektirmiş bir Fransız'ın hemşerisi tarafından sikildiğini görmekten haz alabilir. Fransız seyirci de, itaat etme fikriyle, devletin işlediği suçların verdiği sorumluluk hissinden arınabilir. İktidar ve cezalandırma ilişkisi ortaya çıkıyor videolarında.

Bruno: Bence cinselliğe dair farklı bakış açılarımız var. Bence sikiş bir savaş çünkü karşı karşıya kaldığımız kişi, bize yokluğunda hayatın anlamının kalmayacağı deli bir zevk verebiliyor. Eğer neşen, mutluluğun, tamamlanma hissin, adını sen koy, kendine değil de başkasına bağlıysa, egonu ve bireyselliğini sorgularsın. Her sikiştiğinde, kendi hayatının kralı olduğun diğer zamanlarda yüzleşmek zorunda olmadığın bir şeyi kabullenmek durumundasın. Başkasının var olduğu gerçeğini. Eğer uyruklar, sosyal kategoriler sekse başka manalar katıyorsa katsın, beni asıl ilgilendiren insan var olduğundan beri değişmeyen ham anlamı. Başkalarına bağlıyız, bu da hem boktan hem de muhteşem bir şey.

Duraklama.

Bruno: Orda mısın?

Mehmet: Evet. Laga luga yapma diyorsun yani.

Bruno güler.

Bruno: Hep üzülür müsün senle hemfikir olunmadığında?

Mehmet: Hayır. Dediklerini düşünüyorum.

Bruno: Gözlerime bak.

Mehmet: Tamam.

Bruno: Naber? İyi miyiz?

Mehmet: Tabii ki.

Bruno: Emin misin küsmediğine?

Mehmet: Yorumlarımı duymak hoşuna gitmedi sanki.

Bruno: Sanatçısın sen. Görüşlerini söylemek senin işin.

Mehmet: Haksız olmayı sevmiyorum.

Bruno: Herkesin ihtiyacı olan gerçek başka.

Mehmet: Projemi de beğenmeyebilirsin.

Bruno: İnsanlarla ilgilenmem için görüşlerini paylaşmama gerek yok. Bilmek istiyorum hâlâ.

Mehmet: Bir senaryo fikrim var.

Bruno: Tamam. Ama önce bir Türk kahvesi alayım.

Mehmet: Peki olur. Tabii ki.

Bruno: Takılıyorum ya. Hadi. Anlat dinliyorum.

Mehmet: Tamam. Şöyle. Bir porno filmi hayal ediyorum. Paris'teki bir Emniyet Müdürlüğü'nde geçiyor. Polis üniforması giymiş Fransız bir erkek çalışan var. Bekleme odasında da iki göçmen adam. Biri Türk, biri Ermeni... Fransız olan bir anons geçiyor ve sadece tek bir oturma izni belgesi kaldığını söylüyor.

Bruno güler.

Ermeni olan kendini tanıtıyor, Türklerin ailesini katlettiğini ve bir Türk'ün Fransız toplumuna zararları olabileceğini söylüyor. Kuyumcu olduğunu anlatıyor ve güzel mücevherler yaparak ekonomiye katkı sağlayacağını diyor. Türk olansa Ermenilerin Birinci Dünya Savaşı'nda hainlik yaptığını ve onlara güven olmayacağını söylüyor. Mutfak şefi olduğunu ve gastronomi sahnesine en iyi kebaplarla katılım yapacağını belirtiyor. Fransız polisi lüks ve yemek seçenekleri arasında kararsız kalıyor. Onlara bir öneriyle gidiyor. İkisinden de soyunmalarını ve çömelmelerini istiyor. Onlara aynı anda fisting yapacağını, bütün bir yumruğu ilk içine alanın oturma iznini kapacağını söylüyor.

Bruno güler.

Fransız fistinge başlıyor. Ermeni olan Fransız'ın iki eli de aynı büyüklükte mi diye sorguluyor. Türk olan da ikisinin göt deliklerinin genişliği aynı mı diye. Fransız olan sisteminde bir adalet

açığı olduğunu fark ediyor ve metod değiştirmeye karar veriyor. Soyunuyor ve ikisinden aynı anda içine girmelerini istiyor. İlk boşalanın oturma iznini kaybedeceğini söylüyor. Türk ve Fransız double penetration yapıyorlar ve Fransız'ı sikmeye başlıyorlar. Ama aynı anda geliyorlar ikisi de.

Bruno güler.

Fransız bu sefer ikisinin hemen sevişmeye başlamalarını istiyor. Siki ilk kalkanın oturma iznini kaybedeceğini söylüyor. Türk ve Ermeni öpüşmeye başlıyorlar, Türk Ermeni'yi parmaklıyor, Ermeni Türk'ün taşaklarını okşuyor. Birbirlerine sakso çekiyorlar. Birbirlerinin tahriklerine gelmiyorlar ve ikisi de ereksiyon olmuyor. Fransız onları izleyip otuz bir çekmeye başlıyor ve boşalıyor. Bunun üzerine uykusu geliyor. İkisini yanına çağırıyor. Babalarıymış gibi davranmalarını, ona bir kundak bağlamalarını ve biberon hazırlamalarını istiyor. Türk ve Ermeni de bebek gibi davranan Fransız'ı besleyip uyutuyorlar. Evlenmeye ve tek bir oturma izni sayesinde Fransa'da yaşamaya karar veriyorlar.

Bruno: İyiymiş. Pornografik hiciv gibi yani.

Mehmet: Aynen. Çekmek istediğim film bu.

Bruno: İnik siklere yer vermeni sevdim. Sık rastladığımız bir şey değil.

Mehmet: Daha çok temsil edilmeyi hak ediyorlar bence.

Gülerler.

Bruno: Sondaki infantilizm fetişini sevdim, kurduğun yapıya uyuyor çünkü, zengin tabakada çok oluyor bu fantezi. İyi görmüşsün.

Mehmet: Teşekkür ederim. İstemedim Fransa'nın psikanalizini yaptım.

Bruno: Venedik Bienali'nde mi göstermek istiyorsun filmi?

Mehmet: Türkiye'yi temsilen, aynen.

Bruno: Skandal yaratıp başarılı olan projelerden bu, değil mi?

Mehmet: Öyle denebilir. Anlatınca provokasyon amaçlı gibi duyulabilir, çünkü üç ülkeyi ilgilendiren bir meseleyi basitleştiriyorum, ama esasen, gerçekten tahrik edecek bir film çekmek istiyorum. İzleyenlerin azması harika olurdu sadece bir konsept görmelerindense.

Bruno: Queer ya da feminist porno kafası istemiyorsun yani.

Mehmet: Aynen öyle. Teşekkür ederim beni anladığın için. Hiç sevmiyorum bu edepli akımları, pornoyu kültürlendirip daha kabul edilebilir ya da onaylanabilir yapmaya çalışıyorlar. Aslında devrim yaptıklarını düşündükleri janrın doğasında aykırı amaçları. Porno protesto etmenin hiç bir anlamı yok, cinsiyetlerin eşitliğine saygı göstermediği ya da cinsel yönelimlerin çeşitliliğini temsil etmediği için. Çünkü asla sosyal sorumluluk gibi bir misyonu olmadı zaten. Porno insanlığın bilinçaltı. Sosyal bilimlerin araçlarını kullanarak deneysel filmler çekiyoruz deseler ilgilenebilirdim yaklaşımlarıyla. Ama yok, ilgi çekmek istiyorlar sadece. Seksi olmayan insanların toplumun güzellik kriterlerini değiştirmek için bu kadar çaba sarf etmesi çok saçma geliyor. Ben porno üzerinde çalışmaya karar verdim, çünkü konuşması zor konuları tarih, sosyoloji

ya da politika alanlarında yetkinliğimi ispat etmeden işlememe şans tanıyan tek pratik. Bir sanatçı olarak böyle hile yapmam şart çünkü her şeyi bilemem ve anlayamam. Bana uzmanlık kazandıran bir meslek yapmıyorum. Ama insanları ülkelerin ekonomik çatışmalarını karikatürize eden bir yapı kurarak tahrik edebilirim.

Bruno: Hiç durma bence.

Mehmet: Bunu yapması çok zor olacak bu arada. İşlemesi için oyuncuların beni dinlediklerinden emin olmam lazım. Göze hoş gelen bir seks koreografisi oluşturmak değil niyetim, daha çok olayların doğal aktığı ve kazara olanların ritmi kırdığı amatör bir estetik yaratmak istiyorum. Hem şehvetli hem de gündelik bir hava olsun diye, çok prova yapmayı gerektirecek.

Bruno: Resmi bir onay aldın mı çekmek için?

Mehmet: Fondation Bullukian'da çalışan Ermeni bir kadınla iyi arkadaşız. Çağdaş sanat projelerine finansman sağlıyorlar. Senaryoma gülüyor baya, kurumun yönetimini ikna etti filmin prodüksiyonu için, onların partnerliği güçlendiriyor projeyi. Ermeni bir müessesenin katkısı olmasa, Türk tarafı daha tedbirli davranabilirdi uluslararası ölçekte çıkabilecek krizlerden kaçınmak için. Er ya da geç karşı çıkanlar olacak her türlü, ama umrumda değil, bütçe çıktı, macera başladı.

Bruno: Gurur duyuyorsun. Esinlendim.

Mehmet: Tepkileri hayal ederken neşeleniyorum. Bu tarz bir filme politik sebeplerle sinirlenebilecek olan tipler, eleştirirken her zamanki argümanlarını kullanamayacaklar. Homofobik gözükme istemeyecekler çünkü. Eşcinsellere gösterilen tolerans düşünülünce, Avrupa'ya yakın ülkeler arasından en kötü ikisi Türkiye ve Ermenistan. Eşcinsel ayrımcılığı gibi ortak bir gelecek, kültürel bir miras söz konusu olduğunda iki ülkenin nasıl uzlaşabildiğini görecektir insanlar. Bu düşünceyi de Fransa'nın etrafında kurguluyorum, ibne vatandaşlarıyla olan ilişkisi açısından daha iyi bir şöhreti var, onun üzerinden bakınca Türkiye ve Ermenistan'ın soykırım üzerinden yaptıkları hak talepleri de abes gözüküyor. Yıllardır aynı tartışma sürüyor ama temelinde adalet arayışındaki iki ülkenin zıtlaşması değil asıl mesele, onlar adına karar veren ve finansal açıdan güçlü ülkeler karşısındaki boyun eğişleri.

Bruno: Porno insanları sömürmekle meşhur, sen de pornoyu sömürüyorsun.

Mehmet: Umarım sanat eleştirmenleri de beni senin kadar iyi anlar.

Bruno: Oyunculara ihtiyacın olacak diye tahmin ediyorum.

Mehmet: Türk'ü ben oynayacağım.

Bruno: Oldu o zaman, tamam ya, o zaman iş yaparsın kesin. Ülkesini onuruyla temsil etmek için götüne yumruk sokturan sanatçı. Kolay çıkmaz böylesi.

Mehmet: Haklısın. Hızlıca dikkat çekebileceğim böylece.

Bruno: Peki. Nasıl yardımcı olabilirim sana?

Mehmet: Fransız rolünü sana teklif etmek istiyorum. Kabul edersen çok mutlu olurum.

Bruno'ya bir gençlik hissi gelir.

Bruno: Şaşırdım bunu sormana.

Mehmet: Hadi ya?

Bruno: On yıldır sadece kendi filmlerimde oynuyorum.

Mehmet: Senin gibi oyunculuk yeteceği olan porno yıldızlarına ihtiyacım var çünkü canlandırma konusunda beklentim yüksek olacak. Acelem yok, düşünmek istersen sonra da söyleyebilirsin cevabını.

Bruno: Valla deli değilim. Reddedemeyeceğim bir görünürlük ve ün teklif ediyorsun. Teşekkür ederim beni düşündüğün için.

Mehmet: Bu bir evet o zaman!

Bruno: Tabii ki. Şanslıyım benle iletişime geçtiğin için.

Mehmet: Teşekkürler.

Bruno: İnternet sitene girdim. Adamda göt varmış demiştim.

Mehmet: Neden?

Bruno: İslam ve eşcinselliği aynı anda işlemek riskli değil mi?

Mehmet: Camideki fotoları mı gördün?

Mehmet: Evet.

Mehmet: Sevindim bakmana.

Bruno: Sergilemek sorun olmadı mı?

Mehmet: Müslüman kültüründe ibnelere karşı örtük bir hoşgörü var bence. Bir sürü dindar adamla yattım. Hiç biri suçluluk hissi taşıyor. Hepsi gizli yaşadıkları cinselliklerini göğüslemenin bir yolunu bulmuş, ya Kuran'daki bir ayetin anlamındaki esneklikten ya da Allah'ın bağışlama kapasitesinden dem vuruyorlar. Bir günah kotaları var galiba.

Bruno: Güldüm.

Mehmet: Müslümanlar Muhammed'e hakaret edildiğinde sinirleniyorlar. Benim fotoğraflar vanilya. Cami çeşmelerinde abdest alan adamların ayaklarını erotik gösterdim sadece.

Bruno: Azdırdı beni. Türk mü hepsi?

Mehmet: Fotoğraflar İstanbul'dan. Selfi çekiyormuş gibi yapıp arka plandaki adamlara zoom yapıyordum genelde.

Bruno: Arkadan camilerin mimarisi de gözüküyor biraz, onu da sevdim.

Mehmet: Süper. Amaç da mekana ve geçmişine dair merak uyandırmaktı biraz.

Bruno: Anladım. Ayakları tarihe tercih ederim yine de.

Mehmet güler.

Bruno: Çıplak ayaklarını görebilir miyim?

Mehmet güler.

Bruno: Olur mu?

Mehmet: İstiyorsan. Peki.

Mehmet ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarır. Bruno Mehmet'in ayaklarına bakar.

Bruno: Refleksoloji biliyorum.

Mehmet: Siktir.

Bruno: Uzat ayaklarını üstüme.

Mehmet ayaklarını Bruno'nun üzerine uzatır. Bruno masaj yapar.

Bruno: Sikini ağzıma almak isteyince yok ama masaja gelince hayır demiyorsun. Paşam.

Mehmet: Ellerin sıcakmış.

Quentin duygularına kapılmıştır. Ufak çaplı bir cinnet geçirir.

Quentin: Gay bir erkeğin hayatındaki bütün döngüleri biliyorum çünkü senden önce yüzlerce-sini tedavi ettim.

Erkekliğiyle ilgili kompleksi olmayan bir tekine bile rastlamadım.

Ayarı bozuk mizacınızın gizemi size kendinizi özel hissettiriyor ve kendini anlamaya çalışan bütün ibnelerin aynı acıyı çektiğini bilmeden, kendinize işkence ediyorsunuz.

Yaralı kalpli adamlar gibi yaşamanıza sebep olan bütün psikolojik dinamikleri çözümlerim. Dertlerinize deva bende. Utancınızdan arınmanız için gereken bütün bilgiye sahibim.

Herkesi iyileştiririm.

Yitik bir yirmilik gelir, benle kendine güvenmeyi öğrenir. Altmışlık adam buradaki son seansın-dan hayatı boyunca tecrübe etmediği bir yaşam sevinciyle çıkar.

Çünkü beklerim.

Narsisizmin canını yaktığı için burdasın, ilk günden beri farkındayım.

Birine hayranlık duymak ya da ondan etkilenmek, sevmeyi bilmek anlamına gelmiyor. Yüce bir karakterin başkalarını idealize ettiğinin işareti, ki kendisine de öyle davranılsın.

Etrafındaki insanların yetersizliklerine yordüğün acının, aslında kendinden başkasını sevmeyi bilmemenden kaynaklandığını görünce, korkunç olacak senin için, biliyorum.

Bunca süre tafrasını attığın kişi olmadığını için utanacaksın. Senden başka herkesin, senin ve fantezindeki kendin arasındaki ayrımı çoktan gördüğünü fark edeceksin.

Kişilik yapın yıkıldığında fiziksel bir acı çekeceksin.

Fena olacak.

Sen zırlarken ben burada olacağım. Kişisel gelişim arzularına arka çıkacağım. Kendini güvende hissetmen için gereken her şeyi yapacağım.

Çünkü seni anlamak için uğraştım. Okudum, okudum, okudum... Spor salonuna gitmeye vak-tim olmadı.

Sonra, Bruno çıktı meydana, seni fark etti.

Daha da kötüsü. Anladı seni.

Sanki bu kadar seksi olması ve istediği herkesi yatağa atması yetmiyormuş gibi, bir de evine geldi ve hemencecik seni anladı.

Ben yapıyorum peki burada? Dinliyorum.

Nefret ediyorum terapiden. Hayattaki olayları birbiriyle ilişkilerini kurarak analiz etmekten nefret ediyorum. Sofistike bir terminolojiyle yorum yapmaktan, beni ve meslektaşlarımı dünyaya bilge ve sakın kişiler gibi gösteren bu saygın psikologluk mesleğinden nefret ediyorum. Kültürümün bana verdiği güçten nefret ediyorum. Saygı görmekten nefret ediyorum.

Laflarım kimsenin umrunda olmasın.

Arzulanayım.

Götüme bakılsın.

Bruno'yu seçeceksin. Seni anlayan iki adam varsa, kaslı olanı seçersin.

Çok güzel bir çift olacaksınız. Hiç bir şeyi siklemeyip, keyfinize bakacaksınız. Benim eğitimimin teorik olarak bildiklerini ve öğrettiklerini siz bizzat tecrübe edeceksiniz. St. Tropez'ye gideceksiniz beraber, sizin gibi yakışıklı adamlarla grup yapacaksınız.

Instagramda fotoğraflarınızı göreceğim. Hayatın gerçek zevklerini bilmeyen, seks bağımlısı tipler bunlar, yüzeysel bir yaşam sürdürüyorlar diye kendimi teselli edemeyeceğim. Çünkü farkındasınız aslında her şeyin. Eğlenmeyi biliyorsunuz.

Ben çalışmayı biliyorum. İnsanların pişmanlıkla anlattıkları otobiyografilerini yeniden düzenliyorum ki, kulağa daha neşeli gelsinler.

Sizse gününüzü gün etmeyi biliyorsunuz.

Duraklama.

Grev yapıyorum.

Mehmet: İlk defa bana sen dedin.

Bruno Mehmet'in ayaklarına masaj yapar.

Bruno: Spyce'taydım dün akşam, bir ara tuvalete gittim. Çiş kadın bekliyor orada, sürekli kendine özen gösterir, moralini yüksek tutar, iğrenç bir iş yapıyormuş imajı vermeyecek ya, ona bahşiş bırakanlara da bir nefes poppers uzatıyor ya da şeker veriyor, peki dedim, ambiyans iyi. Selam verdim, geçtim yanından, işedim, çıkarken bir bozukluk bıraktım, bir şey sunmaya yeltendi, almak istemedim, gerek yok anlamına gelecek bir işaret yaptım, empati kurmak gelmiyordu içimden, bilmiyorum, somurtmasını tercih ederdim belki, o optimist gülümsemesini görmek modunu yukarıda tutmaya çalıştığını hatırlatıyordu daha çok, hayatı gözüme daha da zavallı geliyordu, hatta sahte. Müşterilere karşı o nazik tavrında, kapitalist bir güdü görüyordum, üzücü ya da zor bir gerçeği kamufle etmek için görüntüsünü güzelleştirmek...Gerçekten olansa şuydu, bir gece kulübünde iddik, bu kadın her gece tahammül edilemez bir gürültüye maruz kalmak, iğrenç tuvaletleri temizlemek ve modunda olmasa bile gelip geçene şakalar yapmak zorundaydı. Haysiyetine saygı göstermektense, gidip onu sarsmak ve şöyle demek geliyordu içimden; isyan et, siktir git burdan, kendini öldürmek için etkili bir yöntem bul, en az altmış yaşındasın, gelecekte bir mucize olmayacağı bu kadar aşıkarken neden hâlâ bu zor şartlarda hayatta kalmaya uğraşıyorsun, hatta tersine, her şey daha da beter olacak, romantik takılmak, insan dışkısı sorumlusu namıyla örnek bir hayat geçirmeye uğraşmak niye? Ayrıca ülke ekonomisi için de daha iyi olurdu ölmesi, çocukları için de, gelecekteki kaçınılmaz hastane masraflarından kurtarırdı onları. Heteroseksüellerin dayattığı bir şey bu, yaşlılığa bu kadar bağlanmak. Bu kurnazlar dedelik ninelik yapacağız, şirketlerin idari kurullarında fahri görevlerde bulunacağız diye, uzun yaşamı resmileştirdiler. Halbuki gençlik anılarıyla yetinmeyen ve hayattan hâlâ zaman koparmaya çalışan inatçı ve tatminsiz varlıklar sadece. Çok yaşamak görgüsüzlük. Yaşlılık heteronormatif. İnsan yaşamının maksimum süresini belirlememiz lazım. İntihar ya da ötenazi belli bir yaşı geçen insanlar için zorunlu olmalı. Topluma da iyi gelecek olan bu. Sonrasında düşünce biçimlerinde de bir devrim olur. Eğer yaş almak artık iyi kotarılmış bir hayat gibi algılanmazsa, insanlar eşcinselleri genç ölen uyuşturucu müptelası particiler olarak da görmezler. Böylece biz de bebeklerin yetiştirilmesine hizmet etmek için kurgulanmış hayatlar geçirmediğimiz için kendimizi sorgulamaz ve keyfimize bakarız. Hayatımızı geçici mutluluklar peşinde hızlıca tüketmeye hakkımız var.

Kısa duraklama.

Kadının görüntüsü kafamı bozdu böyle, piste dönerken Philip Roth'un bir metni geldi aklıma, yakınlarda okumuştum. 80'li yaşlarından ve her sabah hayatta olmanın mutluluğuyla uyanmaktan bahsediyordu, ben de kıskanmıştım yattığı yerden dünyaya umut dağıtan bu yaşlı adamı. Bütün bunları bana kendi hayatımı boşa harcıyormuşum gibi hissettirmek için yazdığına eminim. Ağlamaya başladım. Bir arkadaşımın doğumgünü için gitmiştik, kopuyordu yani millet, uzaklaştım birkaç dakikalığına. Kırk iki yaşındayım ve onun yaşına gelemeyeceğim bariz. Zeki bir adam olduğuna göre, onun kadar yaşamayacak insanlar olduğunun bilincinde olması lazım, bir taraftan çağının en önemli yazarlarından biri diye geçiniyor, bir taraftan da yaşadığı mutlulukla hava atıyor. Bizim tarafta da uyuşturucu etkisi altındaki fiziksel hissiyatını anlatan Guillaume Dustan var mesela, o da bir mutluluk çeşidini tarif ediyor, ama kim o dersen, avangart, asi, geniş kitlelere ulaşamamış, gay edebiyatı diye kategorize edilmiş. Neden? Çünkü onun mutluluğunun yan etkileri var. Ağladım, çünkü hayat tarzım yüzünden vicdan yapmaktan gına geldi. Kabul etmek istiyorum uyuşturucuyu, gece hayatını, sikişi sevdiğimi ve beni bu alışkanlıklara bağımlı yapan dopaminin nasıl işlediğini sikime takmak istemiyorum. Yüzyıllarca atalarım nasıl yaptıysa, ben de biyolojimi öğrenmeden yaşayayım, hedonizmden keyif alayım,

başarılı olmuş insanlar da öyle hijyenik modeller teşkil etmesinler beni hayattaki önemli şeyleri ıskalamış hissettirmek için.

Kısa duraklama.

Ama gece kulübüne gidince de, işletmecilerin yaşlı bir kadını istihdam etmekten gelen gururlarıyla karşılaşmak istemiyorum. Genç bir adam dursun tuvalette, surat assın, çünkü tiksindirici ama zorunlu bir iş, ben de gözlerimiz kesiştiğinde hüzünlenmem boş yere, o param olduğu için benden nefret eder, ben de gerçek bir hayatın önünden geçmiş olurum.

Duraklama.

Mehmet: Umarım sinirlendirmez seni ama bu anlattığını duyunca anne ve babanı merak ettim.

Bruno güler.

Bruno: Şimdiden mi? Yatmadık bile daha.

Mehmet: Yaşlı bir adam ve kadına sinirlenmişsin. İnsanın aklı oraya gidiyor.

Bruno: Caen'da yaşıyorlar, ikisi de emekli, sağlıkları iyi. Filmlerimi izliyorlar, yorumları varsa yapıyorlar.

Mehmet: Peki.

Bruno: Kusura bakma, gizlediğim bir travmam yok, sadece bazen melankolik olan bir ruhum var. Masaj bitti Mösyö.

Bruno Mehmet'in ayaklarını üstünde tutmaya devam eder.

Mehmet: Teşekkür ederim. Güzel bir sürpriz oldu. Çok gevşedim. .

Bruno: Tadını çıkar. Enjoy the silence.

Bir sessizlik başlar. Mehmet kendini konuşmak zorunda hisseder.

Mehmet: İç sesi olmayan insanlar olduğunu biliyor muydun?

Bruno: Hayır. Hayatta her şey var gerçi.

Mehmet: Gerçekten şaşırmadın mı yoksa kendinle ilgili muğlak bir fikir bırakmak için tepkilerini mi gizliyorsun?

Bruno: Sosyal zekamı sorguladığın için merci.

Mehmet: Merakını uyandırır sandım.

Bruno: Ne diyeyim, boş bir kafa, o kadar da şok olmadım.

Mehmet: Gürültüsüz bir zihin. Hayal etmesi bile mümkün değil.

Bruno: Bir şeyler söylemek zorunda değiliz.

Mehmet: Biliyorum. İstedigim için konuşuyorum.

Bruno: Pardon. Sohbet açmaya çalışıyorsun sandım.

Mehmet: İletişim çaba gerektirir.

Bruno: Benim için uğraşa girilmediğinde daha rahat hissediyorum.

Mehmet: Müzik koyayım istersen.

Bruno: Belki sonra. Dış bir etki olmadan, duygularını çıplak görmek güzel.

Mehmet: Zevklerini öğrenmiş olurdum.

Bruno: Sessizliğimi dinleyebilirsin. Susabilirim istersen.

Mehmet: Duymak isterim. Ama zamanlamasına karar vermesek daha iyi.

Bruno: Yetişkin adamlarız. Zamanını öne çekebiliriz.

Mehmet: Hazır değilim.

Bruno: Seni endişelendiren ne?

Mehmet: Ya konuşmuyorken bile senden kopamazsam?

Bruno: Böyle bir risk var.

Mehmet: Canım çekmiyor değil.

Bruno: Oynama. Eskide kaldı öyle flörtler. İstiyor musun istemiyor musun?

Mehmet: Tek başıma yapamam. Bir kitap alayım.

Bruno: İlk seferinde ona hakkın yok.

Mehmet: Zen testinden mi geçiyorum? Hindistan'da seyahatleydim deme.

Bruno: Klişe bir gay miyim diye sordun?

Mehmet: Yaşam tarzlarıyla olan ilişkini merak ettim.

Bruno: Spiritüel sebeplerim olmadan da biriyle baş başa kalmaktan hoşlanabilirim.

Mehmet: Şaka yaptım.

Bruno: Konuşmaktan hoşlanıyorsan dibine vurabiliriz muhabbetin. Teklif ettim sadece.

Mehmet: Yanıma geleli bir saat bile olmadı, ama şimdiden kendimi senleyken iyi hissediyorum.

Dakikalar boyunca susarlar. Hafif bir sessizlik olur. Kolay yaşarlar.

Mehmet: Benim adıma sevinmen lazım. Senle terapide kendimi güvende hissetmeseydim bir erkekle yakınlaşamazdım. Senle ilişkim model oldu. Senin başarın bu.

Quentin: Ben iş başarısı elde ediyorum, şefkati sevgilin kapıyor.

Mehmet: Biriyle tanıştım ve belki de ilerler bu durum. Neden büyük aşkı bulmuşum gibi davranıyorsun?

Quentin: Çünkü aylardır sende görmediğim bir güç var sende. Bu adam artık sana nasıl davrandıysa, kendinden şüphe etmeyi bırakmışsın.

Mehmet: Güzel bir gün geçirdiğim biriyle rekabete girdin.

Quentin: Sana birkaç saat içinde şifa olmuş biriyle karşılaştırıyorum kendimi. Benim aynı sonucu almam aylar sürüyor.

Mehmet: Danışanlarınla uzun süreli bir protokol izliyorsun ve saygı duyduğun bir disiplinin yönlendirmelerine uygun bir diyalog inşa ediyorsun. Evimde beliren bir adamla aynı duygusal etkiyi yaratmayacaksın tabii. Burada, senin odanda, her ne kadar repliklerimizi bilmesek de bir senaryo içindeyiz. Yabancılarla ise her şey spontane. Canlandırıcı bir etkisi oluyor tabi.

Quentin: Burada kendini özgür hissetmen için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Mehmet: Evet.

Quentin: Düşüncelerinde kaybolduğunda yanındayım, seni sıcakkanlılıkla dinliyorum, profesyonel kararlarında destek çıkıyorum, kendine saygın artsın diye seni cesaretlendiriyorum.

Mehmet: Evet. İşe yarıyor da.

Quentin: Sonra da el sıkışıyoruz. Fiziksel kontağımızın gidebileceği en son yer.

Mehmet: Seninle bilgin için görüşüyorum ve sana minnettarım. Hayal kırıklığın benden mi profesyonel işlevlerinle ilgili şüphelerinden mi kaynaklanıyor, tam anlayamıyorum.

Quentin: Hoşlanıyorum senden.

Mehmet: Evet.

Quentin: Gay erkekleri iyi tanıyan bir psikolog olmanın yanısıra bekar bir adamım ayrıca. Benim de isteklerim var.

Mehmet: Aynı odada sürekli birbirine bakan iki erkeğiz. Erotik bir ilişkimizin olması kaçınılmaz. Yansıtmaya yapıyorsun, o kadar.

Quentin: Emin ol, çirkin danışanlarımdan etkilenmiyorum. Seni çekici bulmam bağlamla ilgili değil.

Mehmet: Bana kişiliğini gösterdiğin ve aramıza etik bir bariyer koymadan iletişim kurduğun için mutluyum. Kendi samimiyet metodun yüzünden tuzağa düşüyorsun ama. Aramızdaki bu

güven ve özgürlük ortamını sen kurdun ve bunu benim için yaptın. Şimdi rahatlayan beynin kandırıyor seni ve beni Bruno'nun senden çalacağı bir arzu nesnesi gibi görüyorsun. Kıskançlık krizi geçirmenin sebebi gerçekten beni arzulaman değil. Bruno ve benim hikayemin nasıl filizlendiğini dinledin ve duygularım sana gençliğini hatırlattı. Zamanın hızlı geçtiğini görmek sana hayatın geçiciliğini hissettirdi. Seni temin ederim, hayatın boşa geçmedi. Bana ve başka birçoklarına yardımcı oluyorsun.

Quentin: Hollywood.

Mehmet: Siktir. Doğru.

Quentin: Teşekkür ederim. Bugünkü seansı ben ödesem daha iyi. Uygunsuz kaçtıysa affedersin. Giyineyim.

Quentin boxerını giymeye başlar.

Mehmet: Dur.

Bruno: Ne oldu?

Mehmet: Su içmek ister misin?

Quentin: Niye?

Mehmet: Üstüme işenmesini seviyorum çünkü.